

ler op med den nye, påtrængende fattigdom, man selv har skabt.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Ud over den række af tiltag, som hr. Villy Søvnald selv nævnte, så er det jo lokalt ude i de enkelte kommuner, man nu med kommunalreformen får ansvaret for at tage fat i disse mennesker. Kommunerne kan i fremtiden ikke sige, at det er amtets problem. Næ, det er et ansvar, som kommunen skal påtage sig: at hjælpe disse mennesker til en bedre tilværelse, give dem den nødvendige hjælp, således at de også får et værdigt liv med muligheder for at udnytte deres ressourcer. Det kan være, det ikke er mange ressourcer, men vi skal bygge på de ressourcer, de har, med det mål, med det sigte for øje, at de, der overhovedet kan arbejde, også kommer i arbejde.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger – formanden har i hvert fald ikke tilladt flere – så vi går videre i ordførerrækken, og den næste er Socialdemokraternes ordfører, fru Lotte Bundsgaard.

Lotte Bundsgaard (S):

Statsministeren har det med at benytte papegøjedytryk. Det betyder kort sagt, at statsministeren gentager dem igen og igen – desværre ofte, uden at der følger handling bag papegøjedytrykkene.

Sådan er det også med begrebet sammenhængskraft. Statsministeren kan sige det, højt, flot og tydeligt, men når det kommer til stykket, lader statsministeren ikke begrebet følge af handling. Når det kommer til stykket, er statsministeren ligeglad med, at den stigende ulighed i det danske samfund skader sammenhængskraften. Regeringen har i hvert fald ikke særlig mange bud på, hvad der skal til for at gå op imod den stigende ulighed.

Socialdemokraterne mener, at en af styrkerne ved vores land er, at vi samtidig med at være et meget rigt land også er et meget lige land. Det er det, der skaber sammenhængskraft og dynamik i Danmark.

For nylig, da statsministeren holdt nytårstale, nævnte han også begrebet sammenhængskraft, men da det kom til konkrete tiltag for at sikre sammenhængskraften i Danmark, var der ikke et eneste bud. Lad mig nævne bare to områder,

hvor regeringen burde have haft bedre bud i nytårstalen og i redegørelsen i dag:

For det første handler det om integration. Vi er desværre i gang med at skabe en ny underklasse af mennesker med anden etnisk baggrund i Danmark – en underklasse, der ikke har de samme muligheder som alle os andre. Det er på tide, regeringen kommer med sit bud på en offensiv og ægte integrationspolitik, hvor der er en reel balance mellem pligter og rettigheder. Integration må også handle om muligheder og nye tilbud til de nye borgere i vores land, der gør det bedste, de kan, og som blot har brug for en ekstra chance for at blive en del af samfundet.

Kl. 15.35

Den anden ting, statsministeren undlod at nævne i sin nytårstale og også i besvarelsen i dag, men som truer samfundets sammenhængskraft, er den stigende økonomiske ulighed. Den stigende ulighed er et problem, som regeringen må erkende. Mens velstanden i Danmark vokser og vokser, så er det svært at forstå, at regeringen stædigt holder fast på sit krav om, at der ikke skal ændres på kontanthjælpsloftet, at man stadig væk vil have en starthjælp. Det er svært at forstå, at regeringen ikke vil give lejerne i den almene sektor del i den værditilvækst, der er i vores samfund.

Socialdemokraterne vil gå en anden vej end regeringen. Vi vil afskaffe kontanthjælpsloftet og starthjælpen. Begge dele fører nemlig til mere, ikke mindre ulighed i vores samfund. Vi vil give lejerne del i den værditilvækst, der er i vores samfund. Hvad vil regeringen gøre? Den vil ikke engang erkende, at der er et problem.

Men vi må ikke tro, at ulighedsproblemet alene løses ved at sende en check. Lighed er nemlig meget andet og mere end økonomi. Den nye ulighed handler om, at der er stor forskel i de muligheder, vi hver især har for at skabe et godt liv. Mens flere heldigvis får en videregående uddannelse, stiger samtidig antallet af unge i den gruppe, der ikke får en uddannelse. Antallet af mennesker, der får voksen- og efteruddannelse falder.

Man kan spørge sig selv, når statsministeren nu her i sin besvarelse siger, at det er vigtigt med uddannelse, hvorfor det så er, at man bruger færre penge på uddannelse. Hvorfor er det, man har afskaffet skolepraktikken? Igen er det, som om handlingerne ikke følger de smukke udtryk.

Mens flere og flere får arbejde, hvor de selv kan tilrettelægge deres hverdag, er der stadig alt for mange mennesker, der har et ensidigt og